# SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä maaliskuuta 2021

## 233/2021

# Laki
## luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

*kumotaan* luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 1 luvun 2 §:n 5 momentti, 10 luvun 6 a §, 11 luvun 7 ja 11 § sekä 19 luvun 8 ja 9 §,

sellaisena kuin niistä on 10 luvun 6 a § laissa 819/2017,

*muutetaan* 1 luvun 4 a §:n 1 momentin 3 ja 5 kohta sekä 15 §, 4 luvun 3 §, 5 luvun 2 §:n 1 momentti ja 13 §, 6 luvun otsikko, 2 § ja 4 §:n otsikko, 7 luvun 2 §:n 1 momentti ja 3 §:n 1 momentti, 8 luvun 1, 11 ja 12 § sekä 16 §:n 1 momentin 3 kohta, 8 a luvun 4 §:n 2 momentti, 9 luvun 15 § ja 16 §:n 1 momentti, 10 luvun 3, 4 ja 6 §, 8 §:n 4 ja 6 momentti sekä 9 ja 10 §, 11 luvun otsikko, 2 ja 3 §, 5 a §:n 2 momentti, 6 §, 8 §:n otsikko ja 1 momentti, 9 §:n 4 momentti, 10 §:n 1 momentin johdantokappale sekä 1, 2 ja 11 kohta, 12 §:n 1 kohta ja 13 §, 15 luvun 11 §:n 5 momentti ja 13 §, 16 luvun otsikko ja 1 §, 17 luvun 3 §:n 5 momentti, 18 luvun 8 §:n otsikko ja 13 § sekä 21 luvun 1 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 4 a §:n 1 momentin 3 ja 5 kohta laissa 866/2018, 1 luvun 15 § ja 11 luvun 13 § osaksi laissa 1199/2014, 8 luvun 12 § osaksi laissa 1073/2017, 8 a luvun 4 §:n 2 momentti, 10 luvun 8 §:n 6 momentti, 11 luvun 5 a §:n 2 momentti ja 10 §:n 1 momentin johdantokappale sekä 1, 2 ja 11 kohta laissa 1199/2014, 10 luvun 3, 4 ja 9 § laissa 819/2017, 10 luvun 10 § osaksi laissa 819/2017, 11 luvun 2 § osaksi laissa 394/2019 ja 11 luvun 6 § laissa 394/2019, sekä

*lisätään* 1 luvun 4 a §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 866/2018, uusi 6 kohta ja 7 §:ään uusi 5 momentti, 2 lukuun uusi 5 §, lakiin uusi 2 a luku, 6 lukuun uusi 4 a §, 7 luvun 3 §:ään uusi 6 momentti sekä lukuun uusi 6 a §, 8 lukuun uusi 1 a § ja 16 §:n 1 momenttiin uusi 4 kohta, 10 lukuun uusi 1 a, 4 a–4 e sekä 10 a ja 10 b §, 11 lukuun uusi 5 b ja 6 a–6 d §, 10 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 1199/2014, uusi 12–14 kohta, sekä 18 luvun 8 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

1 luku

### Yleiset säännökset

4 a §

*Luottolaitoksen velkojien maksunsaantijärjestys*

Poiketen siitä, mitä velkojien maksunsaantijärjestyksestä annetussa laissa (1578/1992) säädetään, luottolaitoksen konkurssissa:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

HE 171/2020
TaVM 3/2021
EV 12/2021

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/878 (32019L0878), EUVL 150, 7.6.2019, s. 253
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU (32013L0036), EUVL 176, 27.6.2013, s. 338
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/879 (32019L0879), EUVL 150, 7.6.2019, s. 296

3) kriisinratkaisuvälineiden tai -valtuuksien käytöstä aiheutuneilla viranomaisten kustannuksilla on etusija suhteessa velkojien maksunsaantijärjestyksestä annetun lain 2 §:ssä tarkoitettuihin saataviin;

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

5) velkojien maksunsaantijärjestyksestä annetun lain 6 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettujen saatavien keskinäisestä etuoikeudesta ja mainitun momentin 4 kohdassa tarkoitettujen saatavien keskinäisestä etuoikeudesta voidaan sopia;

6) saatavilla, jotka luetaan kokonaan tai osittain luottolaitoksen omiin varoihin, on huonompi etusija kuin omiin varoihin liittymättömillä saatavilla.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

7 §

*Luottolaitos*

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

*Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävällä luottolaitoksella* tarkoitetaan EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohdassa tarkoitettua laitosta.

15 §

*Omistusyhteisö*

*Omistusyhteisöillä* tarkoitetaan tässä laissa EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa tarkoitettuja rahoitusalan holdingyhtiöitä ja 21 alakohdassa tarkoitettuja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä.

Finanssivalvonta pitää luetteloa omistusyhteisöistä, jotka ovat sellaisen konsolidointiryhmän emoyrityksiä, jota Finanssivalvonta tämän lain mukaan valvoo. Finanssivalvonnan on toimitettava luettelo ja siihen tehdyt muutokset tiedoksi Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 6 §:n 5 kohdassa tarkoitetuille ulkomaisille ETA-valvontaviranomaisille, jäljempänä *ETA-valvontaviranomainen*, Euroopan komissiolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle.

2 luku

**Oikeus luottolaitostoimintaan ja muuhun varainhankintaan yleisöltä**

5 §

*Velvollisuus muodostaa alakonserni*

Kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyhteisön Euroopan talousalueelle sijoittautunut tytärluottolaitos saa harjoittaa luottolaitostoimintaa, jos Euroopan talousalueella sijaitsevat tytäryhteisöinä sijaitsevat luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset muodostavat yhden alakonsernin.

Edellä 1 momentissa säädettyä edellytystä sovelletaan, kun:

1) kolmanteen maahan sijoittautuneella emoyhteisöllä on Euroopan talousalueella kaksi tai useampi samaan konserniin kuuluvaa luottolaitosta tai sijoituspalveluyritystä; ja

2) samaan konserniin kuuluvien Euroopan talousalueelle sijoittautuneiden luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten sekä kolmannen maan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten Euroopan talousalueelle sijoittautuneiden sivuliikkeiden yhteenlaskettu tasearvo ja hallinnoitavat varat ovat yhteensä vähintään 40 miljardia euroa.

Edellä 1 momentissa tarkoitetut Euroopan talousalueelle sijoittautuneet luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset voivat 1 momentista poiketen muodostaa toimivaltaisen val-

vontaviranomaisen luvalla kaksi rinnakkaista alakonsernia, jos yhden alakonsernin muodostaminen:

1) olisi kolmanteen maahan sijoittautuneeseen emoyhteisöön sovellettavan lainsäädännön tai viranomaismääräysten vastaista; tai

2) heikentäisi toimivaltaisen kriisinratkaisuviranomaisen arvion mukaan kriisinratkaisumenettelyiden tehokkuutta verrattuna kahteen erilliseen alakonserniin.

Alakonsernin emoyhteisönä toimivan väliyhtiön on oltava luottolaitos tai 2 a luvussa tarkoitetun luvan saanut omistusyhteisö ja sen kotipaikan on sijaittava Euroopan talousalueella. Väliyhtiönä voi toimia myös sijoituspalveluyritys, jos mikään sen tytäryrityksistä ei ole luottolaitos.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaisille Finanssivalvonnan valvontaan kuuluvista 1 momentissa tarkoitetuista luottolaitoksista luottolaitosdirektiivin 21 b artiklan 6 kohdan mukaisesti.

## 2 a luku

## Omistusyhteisön luvanvaraisuus

### 1 §

*Omistusyhteisön luvanvaraisuus*

Edellä 1 luvun 15 §:ssä tarkoitetun omistusyhteisön ja 2 luvun 5 §:n 4 momentissa tarkoitetun väliyhtiön, joka ei ole luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, on haettava toimintaansa varten tässä luvussa säädetty lupa Finanssivalvonnalta, tai jos EKP vastaa konsolidointiryhmän valvonnasta, EKP:ltä.

Omistusyhteisö voi kuitenkin hakea Finanssivalvonnalta vahvistuksen sille, ettei 1 momentissa tarkoitettua lupaa tarvita. Omistusyhteisön on tällöin täytettävä seuraavat edellytykset:

1) rahoitusalan holdingyhtiön pääasiallisena toimintana on hankkia omistusosuuksia tytäryhteisöissä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön pääasiallisena toimintana on luotto- tai rahoituslaitosten osalta hankkia omistusosuuksia tytäryhteisöissä;

2) omistusyhteisöä ei ole määritelty kriisinratkaisun kohteeksi kriisinratkaisuviranomaisen määrittämän kriisinratkaisustrategian mukaan;

3) omistusyhteisön tytäryhteisönä toimiva luottolaitos on nimetty vastaamaan konsolidoitujen vaatimusten täyttämisestä;

4) omistusyhteisö ei osallistu sen tytäryhteisönä olevien luottolaitosten hallinnollisten, operatiivisten tai taloudellisten päätösten tekemiseen; ja

5) tehokas konsolidoitu valvonta ei esty ryhmätasolla.

Jos omistusyhteisö on samanaikaisesti ilmoitusvelvollinen 3 luvun mukaisesta osakkeiden tai osuuksien hankinnasta, Finanssivalvonnasta annetun lain 32 b §:n 2 momentissa tarkoitettu 60 arkipäivän käsittelyaika keskeytetään 20 arkipäivän ylittäviltä osin, kunnes tämän luvun mukainen lupakäsittely on saatu päätökseen.

Lupamenettelystä ja hakemukseen liitettävistä selvityksistä voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella.

### 2 §

*Omistusyhteisöä koskevan luvan myöntämisen edellytykset*

Omistusyhteisön lupa on myönnettävä, jos saadun selvityksen perusteella voidaan varmistua, että:

1) konsolidointiryhmän organisaatio on riittävä varmistamaan tämän lain ja EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisten konsolidoitujen vaatimusten noudattamisen;

2) ryhmän rakenne ei muodosta esteitä siihen kuuluvien luottolaitosten tehokkaalle valvonnalle;

3) omistusyhteisön johto ja omistajat täyttävät tässä laissa asetetut vaatimukset.

Finanssivalvonnan on tehtävä lupaa koskeva päätös neljän kuukauden kuluessa lupahakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, siitä, kun hakija on antanut asian ratkaisemista varten tarvittavat asiakirjat ja selvitykset.

3 §

*Lupaedellytysten valvonta*

Jos Finanssivalvonta vastaa konsolidointiryhmän valvonnasta, sen on seurattava säännöllisesti, täyttääkö omistusyhteisö 1 §:n 2 momentissa tai 2 §:ssä säädetyt edellytykset. Jos omistusyhteisö ei täytä edellytyksiä, sen on haettava 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua lupaa. Finanssivalvonta voi tällöin lisäksi ryhtyä 11 luvussa tai Finanssivalvonnasta annetun lain 3 ja 4 luvussa säädettyihin toimenpiteisiin. Finanssivalvonta voi myös väliaikaisesti nimetä konsolidointiryhmän jonkin toisen omistusyhteisön tai luottolaitoksen vastaamaan konsolidoitujen vaatimusten täyttämisestä.

Omistusyhteisön on toimitettava Finanssivalvonnalle valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot. Tietojen toimittamisesta voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella.

4 §

*Omistusyhteisöön sovellettavat säännökset*

Mitä tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään luottolaitoksista, sovelletaan konsolidoitujen vaatimusten osalta myös konsolidointiryhmän emoyhteisönä toimivaan 1 §:n mukaiseen luvanvaraiseen omistusyhteisöön ja 3 §:n 1 momentin mukaisesti nimettyyn luottolaitokseen tai toiseen omistusyhteisöön.

Tämän luvun säännöksiä ei sovelleta talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 4 §:ssä tarkoitettuun keskusyhteisöön.

5 §

*Omistusyhteisöä koskeva yhteinen päätöksenteko konsolidointiryhmässä*

Jos Finanssivalvonta vastaa konsolidointiryhmän valvonnasta ja omistusyhteisö on sijoittautunut toiseen ETA-valtioon, Finanssivalvonnan on pyrittävä yhdessä tämän omistusyhteisön kotivaltion valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteisymmärrys 1–3 §:n soveltamisesta. Finanssivalvonnan on tällöin laadittava arviointi 1–3 §:ssä tarkoitetusta luvasta, vahvistuksesta tai valvontatoimenpiteistä ja annettava tämä arviointi omistusyhteisön kotivaltion valvontaviranomaiselle. Tarvittaessa rahoitus- ja vakuutusryhmittymän valvonnasta vastaavalta valvontaviranomaiselta on saatava suostumus tässä momentissa tarkoitettuja päätöksiä varten.

Jos yhteisymmärrystä 1–3 §:ssä tarkoitetusta luvasta, vahvistuksesta tai valvontatoimenpiteestä ei ole saavutettu kahden kuukauden kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on toimittanut 1 momentissa tarkoitetun arvion omistusyhteisön kotivaltion valvontaviranomaiselle, asia on saatettava Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti. Jos 1 momentissa tarkoitettua suostumusta ei ole saatu, asia on saatettava lisäksi Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi.

4 luku

**Toimiluvan myöntäminen ja peruuttaminen sekä liiketoiminnan rajoittaminen**

3 §

*Toimiluvan myöntämisen edellytykset*

Toimilupa on myönnettävä, jos saadun selvityksen perusteella voidaan varmistua, että luottolaitoksen omistajat ja perustajat täyttävät 4 §:ssä säädetyt vaatimukset, johto 7 luvun 2, 4 ja 5 §:ssä säädetyt vaatimukset ja luottolaitos luottolaitoksen toiminnalle 5 luvussa, 7 luvun 1 §:ssä, 8 luvun 3 §:ssä sekä 9 ja 10 luvuissa säädetyt vaatimukset.

Toimilupa voidaan myöntää myös perustettavalle luottolaitokselle ennen sen rekisteröimistä.

5 luku

**Liiketoimintaa koskevat yleiset edellytykset**

2 §

*Luottoyhteisölle sallittu liiketoiminta*

Luottoyhteisö saa harjoittaa tämän luvun 1 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettua liiketoimintaa lukuun ottamatta talletusten hankkimista yleisöltä. Luottoyhteisö saa vastaanottaa yleisöltä muita vaadittaessa takaisinmaksettavia varoja kuin talletuksia vain maksupalveluiden tarjoamisen ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskun yhteydessä. Luottoyhteisö voi harjoittaa kiinnitysluottopankkitoimintaa. Kiinnitysluottopankkitoiminnasta säädetään kiinnitysluottopankkitoiminnasta annetussa laissa.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

13 §

*Määräysvallan hankkiminen Euroopan talousalueen ulkopuolisessa yrityksessä*

Luottolaitos tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva yritys ei saa hankkia kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettua määräysvaltaa sellaisessa luottolaitoksessa, sijoituspalveluyrityksessä, rahastoyhtiössä, vaihtoehtorahastojen hoitajassa, vakuutusyhtiössä tai näihin rinnastettavassa yrityksessä, jonka kotipaikka on Euroopan talousalueeseen kuulumattomassa valtiossa, ellei yritys tai luottolaitos ole ilmoittanut siitä etukäteen Finanssivalvonnalle taikka jos Finanssivalvonta on ilmoituksen saatuaan kieltänyt hankinnan 2 momentissa säädetyssä ajassa.

Finanssivalvonta voi kolmen kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta kieltää mainitussa momentissa tarkoitetun hankinnan, jos hankinnan kohteena olevaan yritykseen sovellettavat lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset olennaisesti vaikeuttaisivat luottolaitoksen tai sen konsolidointiryhmän tehokasta valvontaa.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa tarkoitettuun ilmoitukseen liitettävistä tiedoista ja muista vastaavista ilmoitusmenettelyssä noudatettavista seikoista.

6 luku

**Sivuliikkeen perustaminen, palvelujen tarjoaminen ja kotipaikan siirto ulkomaille**

2 §

*Sivuliikkeen perustaminen valtioon, joka ei kuulu Euroopan talousalueeseen*

Luottolaitoksen, joka aikoo perustaa sivuliikkeen muuhun kuin ETA-valtioon, on haettava lupa sivuliikkeen perustamiseen Finanssivalvonnalta. Lupaa koskeva päätös on tehtävä 12 kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

Lupa on myönnettävä, jos sivuliikkeen valvonta on riittävästi järjestettävissä ja jos sivuliikkeen perustaminen ei luottolaitoksen hallinto ja taloudellinen tila huomioon ottaen ole omiaan vaarantamaan luottolaitoksen toimintaa. Finanssivalvonnalla on oikeus luvan hakijaa kuultuaan asettaa lupaan sivuliikkeen toimintaa koskevia rajoituksia ja ehtoja, jotka ovat valvonnan kannalta tarpeellisia.

Lupahakemukseen liitettävistä selvityksistä säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

4 §

*Palvelujen tarjoaminen toiseen ETA-valtioon*

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

4 a §

*Palvelujen tarjoaminen kolmanteen maahan*

Luottolaitoksen, joka aikoo tarjota 5 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuja palveluita kolmannessa maassa perustamatta sivuliikettä, on ilmoitettava hyvissä ajoin etukäteen Finanssivalvonnalle, mitä palveluja tai toimintaa luottolaitos aikoo tarjota sekä missä valtiossa ja miten niitä tarjotaan. Ilmoitus on tehtävä myös, jos nämä tiedot muuttuvat.

Finanssivalvonta voi kolmen kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta kieltää palvelujen tarjoamisen kolmanteen maahan, jos palvelu tai sen tarjonta ei täytä sille kyseisen maan lainsäädännössä asetettuja vaatimuksia, palveluiden tarjonta vaarantaisi luottolaitoksen vakavaraisuuden, maksuvalmiuden tai riskienhallinnan taikka tässä laissa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyjen velvoitteiden noudattamisen, tai muusta vastaavasta painavasta syystä.

7 luku

**Hallinto- ja ohjausjärjestelmät**

2 §

*Luottolaitoksen hallituksen kokoonpanoa ja työskentelyä koskevat vaatimukset*

Luottolaitoksen hallituksella on kokonaisuutena oltava sen tehtävien kannalta riittävästi osaamista ja kokemusta, jonka pohjalta hallitus ymmärtää luottolaitoksen liiketoimintaa ja toimintaan liittyviä riskejä. Hallituksessa tulee olla edustettuna luottolaitoksen liiketoiminnan ja toimintaan liittyvien riskien kannalta riittävän laaja osaaminen. Luottolaitoksen on käytettävä riittävästi voimavaroja hallituksen jäsenten perehdyttämiseen tehtäväänsä.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

3 §

*Nimitysvaliokunta*

Luottolaitoksella, joka on 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitetulla tavalla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä, on oltava hallituksen jäsenistä tai osakkeen- tai osuudenomistajien nimeämistä henkilöistä koostuva nimitysvaliokunta. Jos luottolaitos kuuluu konsolidointiryhmään tai talletuspankkien yhteenliittymään, joka on edellä mainitulla tavalla merkittävä, vain konsolidointiryhmän emoyrityksellä ja talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisöllä on oltava nimitysvaliokunta.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Sen estämättä, mitä tässä pykälässä säädetään, luottolaitos saa jakaa edellä 2–4 momentissa säädetyt tehtävät kahdelle erilliselle valiokunnalle.

6 a §

*Luottolaitoksen johtoa koskevien vaatimusten täyttämättä jättäminen*

Luottolaitoksen on varmistettava, että sen hallituksen kokoonpano täyttää 2 §:ssä säädetyt vaatimukset ja johtoon kuuluva 4 ja 5 §:ssä säädetyt vaatimukset.

Jos johtoon kuuluva ei täytä 4 §:ssä säädettyjä pätevyysvaatimuksia tai 5 §:ssä säädettyjä ajankäyttövaatimuksia, luottolaitoksen on järjestettävä tarpeellista perehdytystä taikka edellytettävä pätevyyden osoittamista lisäkouluttautumisella tai riittävän ajankäytön varmistamiseen tähtääviin toimenpiteisiin ryhtymistä. Luottolaitoksen saadessa tiedon sellaisesta seikasta, jolla voi olla merkitystä johtoon kuuluvan henkilön luotettavuudelle, luottolaitoksen on viipymättä arvioitava, täyttääkö johtoon kuuluva 4 §:ssä säädetyt luotettavuusvaatimukset.

Jos luottolaitoksen hallitus ei täytä edellä 2 §:ssä säädettyjä kokoonpanoa ja työskentelyä koskevia vaatimuksia, hallituksen on viipymättä tehtävä muutokset hallituksen työskentelyn järjestämisessä tai käynnistettävä toimenpiteet hallituksen valinnan valmistelemiseksi siten, että hallitus kokonaisuutena täyttää sanotut vaatimukset.

Finanssivalvonnan on arvioitava, täyttääkö hallituksen kokoonpano 2 §:ssä ja johtoon kuuluvat 4 ja 5 §:ssä säädetyt vaatimukset, jos Finanssivalvonnalla on perusteltua syytä epäillä luottolaitoksessa tapahtuneen tai tapahtuvan rahanpesua tai terrorismin rahoittamista, tai jos luottolaitoksen rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riski on kohonnut.

Finanssivalvonnan toimivallasta luottolaitoksen johdon toiminnan rajoittamiseksi säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 28 §:ssä.

8 luku

**Palkitseminen**

1 §

*Säännösten soveltaminen*

Tämän luvun säännöksiä sovellettaessa on otettava huomioon luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmän koko, oikeudellinen ja hallinnollinen rakenne sekä toiminnan laatu, laajuus ja monimuotoisuus sekä kunkin palkkionsaajan tehtävät ja vastuut.

Tämän luvun 11 ja 12 §:ää sovelletaan ainoastaan sellaisia henkilöitä koskeviin palkitsemisjärjestelmiin, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiasemaan. Tällaisia henkilöitä ovat ainakin:

1) luottolaitoksen johtoon kuuluva henkilö;

2) henkilö, joka on johtotehtävässä 6 §:ssä tarkoitetussa luottolaitoksen sisäisessä valvontatoiminnossa tai luottolaitoksen kannalta merkittävässä liiketoimintayksikössä;

3) muu kuin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu luottolaitoksen liiketoimintayksikössä työskentelevä henkilö, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus liiketoimintayksikön riskiasemaan ja jonka palkkioiden kokonaismäärä on vähintään 500 000 euroa vuodessa ja vähintään 1 kohdassa tarkoitetun henkilön keskimääräisen palkkion kokonaismäärä.

Edellä 2 momentissa tarkoitetuista sellaisista henkilöistä, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiasemaan, säädetään lisäksi tarkemmin Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa.

Tämän luvun 11 ja 12 §:n säännöksiä ei sovelleta:

1) luottolaitokseen, joka ei ole EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 146 alakohdassa tarkoitettu suuri laitos ja jonka keskimääräinen tase on enintään viisi miljardia euroa laskettuna kuluvaa tilikautta edeltävien neljän tilikauden keskiarvona; tai

2) sellaiseen palkkionsaajaan, jonka muuttuvat palkkiot vuositasolla ovat enintään 50 000 euroa ja muodostavat enintään kolmasosan vuotuisista yhteenlasketuista palkkioista.

Luottolaitoksen on ylläpidettävä luetteloa 2 momentissa tarkoitetuista henkilöistä.

Mitä tämän luvun 7 ja 8 §:ssä säädetään yhtiökokouksesta, sovelletaan myös muuhun luottolaitoksessa ylintä päätösvaltaa käyttävään toimielimeen ja sen jäseneen.

Jos luottolaitoksella on hallintoneuvosto, tässä luvussa säädetyistä hallituksen tehtävistä vastaa hallintoneuvosto siinä laajuudessa kuin hallintoneuvostolle on yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan annettu hallitukselle kuuluvia tehtäviä.

1 a §

*Säännösten soveltaminen konserniin tai konsolidointiryhmään kuuluviin yrityksiin*

Mitä tässä luvussa säädetään luottolaitoksesta, sovelletaan myös luottolaitoksen konsolidointiryhmän emoyritykseen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvaan muuhun yritykseen sekä talletuspankkien yhteenliittymään ja sen keskusyhteisöön, lukuun ottamatta Euroopan talousalueelle sijoittautunutta yritystä, jonka maksamiin palkkioihin sovelletaan muuhun kuin luottolaitosdirektiiviin perustuvaa Euroopan unionin lainsäädäntöä, tai vastaavassa asemassa olevaa kolmanteen maahan sijoittautunutta yritystä.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, tämän luvun säännöksiä sovelletaan luottolaitoksen tai talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisön kanssa samaan konserniin kuuluvassa yhteisössä 1 §:n 2 momentissa tarkoitetussa asemassa olevaa henkilöä koskevaan palkitsemiseen, jos:

1) yhteisö on rahastoyhtiö tai yhteissijoitusyritys tai yhteisö harjoittaa sijoituspalveluina arvopaperitoimeksiantojen toteuttamista asiakkaiden lukuun, kaupankäyntiä omaan lukuun, omaisuudenhoitopalveluita tai liikkeeseenlaskun järjestämistä; ja

2) henkilön toiminnalla on asemansa perusteella suora merkittävä vaikutus konsernin tai konsolidointiryhmän luottolaitosten riskiasemaan tai liiketoimintaan.

11 §

*Muuttuvien palkkioiden maksamisen lykkääminen*

Merkittävä osa, vähintään 40 prosenttia määritellystä muuttuvan palkkion kokonaismäärästä on lykättävä sekä maksettava aikaisintaan 4–5 vuoden kuluessa ansaintajakson päättymisestä. Edellä tarkoitetun lykkäysajan pituutta määrätessään luottolaitoksen on otettava huomioon sen liiketoimintasykli, liiketoiminnan luonne, riskit sekä kyseisen palkkionsaajan tehtävät ja vastuu. Kooltaan, rakenteeltaan ja riskiasemaltaan merkittävän luottolaitoksen johtoon kuuluvaan sovelletaan kuitenkin viiden vuoden vähimmäisaikaa ansaintajakson päättymisestä.

Jos muuttuvan palkkion osuus kiinteän ja muuttuvan palkkion kokonaismäärästä on erityisen suuri, vähintään 60 prosenttia muuttuvasta palkkiosta on lykättävä vastaavalla tavalla. Jos lykättävä palkkio maksetaan eri lykkäysajoin useammassa erässä, palkkionsaajalle voi kertyä oikeus lykättävän palkkion yhteismäärään aikaisintaan portaittain, samassa kokonaislykkäysajan kulumista vastaavassa suhteessa.

12 §

*Muuttuvien palkkioiden maksaminen muuna kuin rahana ja odotusajan asettaminen*

Vähintään puolet määritellystä muuttuvasta palkkiosta on maksettava muuna kuin käteissuorituksena. Siihen on käytettävä tasapainoisesti:

1) osakkeita, osuuksia tai vastaavia omistusosuuksia tai osakesidonnaisia välineitä tai muita vastaavia välineitä; ja

2) mahdollisuuksien mukaan muita kuin 1 kohdassa tarkoitettuja EU:n vakavaraisuusasetuksen 52 artiklassa tai 63 artiklassa tarkoitettuja rahoitusvälineitä tai muita välineitä, jotka voidaan muuttaa täysin ydinpääomaksi tai joiden pääoman määrän kirjanpitoarvoa voidaan alentaa, ja joissa kummassakin otetaan asianmukaisella tavalla huomioon kyseisen luottolaitoksen luottokelpoisuus ja jotka sopivat käytettäväksi muuttuviin palkkioihin.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuista muuttuvien palkkioiden maksamiseen kelpoisista rahoitusvälineistä säädetään lisäksi tarkemmin Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa.

Maksettaessa muuttuvia palkkioita tässä pykälässä tarkoitetuilla rahoitusvälineillä niihin on liitettävä odotusaika, jonka pituus on sopusoinnussa 11 §:n mukaisesti määrättyjen lykkäysaikojen kanssa.

16 §

*Finanssivalvonnan tehtävät palkitsemisjärjestelmien valvonnassa*

Finanssivalvonnan on seurattava luottolaitosten palkitsemisjärjestelmien kehitystä ja niiden noudattamia käytäntöjä sekä annettava palkitsemista koskevia tietoja Euroopan pankkiviranomaiselle tämän määräämässä muodossa. Finanssivalvonnan on vaadittava valvottaviltaan sen lisäksi, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksen 450 artiklassa säädetään, tiedot:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

3) palkkion jakautumisesta kiinteään ja muuttuvaan osaan ja palkkion lykkäämistä koskevat ehdot sekä muut keskeiset tiedot palkitsemisjärjestelmistä, joihin henkilöt kuuluvat;

4) sukupuolten välisistä palkkaeroista.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

8 a luku

**Elvytyssuunnitelma**

4 §

*Elvytyssuunnitelmassa esitettävät raja-arvot ja sen täytäntöönpano*

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Luottolaitoksen on ryhdyttävä elvytyssuunnitelman mukaisiin toimenpiteisiin, kun 1 momentissa tarkoitetut arviointiperusteet täyttyvät, jollei 3 momentista muuta johdu.

Luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle viivytyksettä toimenpiteistä, joihin se päättää ryhtyä.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

9 luku

**Riskien hallinta**

15 §

*Rahoitustaseen korkoriski*

Luottolaitoksen on käytettävä rahoitustaseen pääoman arvoon ja nettokorkotuottoihin liittyvien riskien tunnistamiseksi, arvioimiseksi ja hallitsemiseksi sisäistä menetelmää tai vakiomenetelmää. Finanssivalvonta voi määrätä luottolaitoksen käyttämään vakiomenetelmää, jos luottolaitoksen käyttämällä sisäisellä menetelmällä ei pystytä riittävällä tavalla arvioimaan tässä momentissa mainittuja riskejä.

EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdassa tarkoitettu pieni ja rakenteeltaan yksinkertainen laitos voi kuitenkin käyttää yksinkertaistettua vakiomenetelmää. Finanssivalvonnan päätöksellä tällaisen luottolaitoksen on käytettävä vakiomenetelmää, jos yksinkertaistettu vakiomenetelmä on riittämätön rahoitustaseen korkoriskin arvioimiseksi.

Luottolaitoksen on lisäksi arvioitava ja seurattava rahoitustaseen pääoman arvoon ja nettokorkotuottoihin liittyviä riskejä, jotka johtuvat luottoriskimarginaalien potentiaalisista muutoksista.

Tässä pykälässä tarkoitetuista vakiomenetelmästä ja yksinkertaistetusta vakiomenetelmästä säädetään lisäksi tarkemmin Euroopan komission päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa.

16 §

*Operatiivinen riski*

Luottolaitoksella on oltava menetelmät operatiivisten riskien tunnistamiseksi, arvioimiseksi ja hallitsemiseksi. Sen on varauduttava ainakin mallintamisriskin, ulkoistamiseen liittyvien riskien sekä harvoin tapahtuvien vakavien riskitapahtumien toteutumiseen. Laitoksen täytyy selkeästi kuvata, mitä se pitää operatiivisina riskeinä. Sillä on oltava operatiivisen riskin hallintaa koskevat kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

10 luku

**Taloudellista asemaa koskevat vaatimukset**

1 a §

*Omia varoja koskevien vaatimusten keskinäinen suhde*

Luottolaitoksen on katettava omia varoja koskevat pääomavaatimukset seuraavassa järjestyksessä:

1) EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa tarkoitetut pääomavaatimukset;

2) 11 luvun 6 §:ssä tarkoitettu harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus;

3) tämän luvun 3 §:n 2 momentissa tarkoitettuun kokonaislisäpääomavaatimukseen laskettavat lisäpääomavaatimukset.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen vaatimusten kattamiseen laskettavia omia varoja ja konsolidoituja omia varoja ei saa samanaikaisesti laskea kuuluvaksi kuin yhdessä kohdassa tarkoitetun vaatimuksen kattamiseksi kerrallaan. Mainittuja omia varoja ei myöskään saa samanaikaisesti laskea kuuluvaksi 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun kokonaislisäpääomavaatimuksen, EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a tai 92 b artiklassa tarkoitetun vaatimuksen tai kriisinratkaisulain 8 luvun 7 a, 7 b ja 7 d §:ssä säädetyn omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen kattamiseen.

Sen lisäksi, mitä tässä pykälässä säädetään, luottolaitos saa kattaa 11 luvun 6 d §:ssä tarkoitetun ohjeellisen lisäpääoman ainoastaan sellaisilla omilla varoilla, joita ei ole käytetty 1 momentissa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseen.

*Lisäpääomavaatimukset*

3 §

*Lisäpääomavaatimusten määrä*

Sen lisäksi, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään, luottolaitoksella on oltava ydinpääomaa ja konsolidoitua ydinpääomaa määrä, joka kattaa tässä luvussa säädetyt lisäpääomavaatimukset ja konsolidoidut lisäpääomavaatimukset.

Kokonaislisäpääomavaatimus koostuu kiinteästä lisäpääomavaatimuksesta, kokonaistaloudellisten muuttujien perusteella määrättävästä muuttuvasta lisäpääomavaatimuksesta, rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävästä lisäpääomavaatimuksesta sekä rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimuksesta.

Kiinteä lisäpääomavaatimus on 2,5 prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä.

Muuttuva lisäpääomavaatimus määrätään noudattaen 4, 5 ja 6 §:ää. Muuttuva lisäpääomavaatimus saa olla enintään 2,5 prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä, jollei 6 §:stä muuta johdu.

Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus määrätään noudattaen 4 a–4 c §:ää. Tämän momentin mukainen lisäpääomavaatimus saa olla enintään 5 prosenttia luottolaitoksen konsolidointiryhmän ylimmän suomalaisen emoyrityksen tai talletuspankkien yhteenliittymän konsolidoidusta kokonaisriskin määrästä tai, siltä osin kuin lisäpääomavaatimus perustuu 4 b §:ssä tarkoitettuun yhteen tai useampaan riskikeskittymään, yhteensä enintään 10 prosenttia niiden taseerien ja taseen ulkopuolisten erien riskin määrästä. Tämän momentin mukaisten lisäpääomavaatimusten yhteismäärä saa olla kuitenkin enintään 5 prosenttia luottolaitoksen konsolidoitujen kokonaisriskien määrästä.

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen pääomavaatimus määrätään noudattaen 7 ja 9 §:ää. Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus saa olla enintään 3,5 prosenttia.

Muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus määrätään noudattaen 8 ja 9 §:ää. Muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus saa olla enintään 3,0 prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä.

Mitä tässä luvussa säädetään lisäpääomavaatimuksesta, koskee myös konsolidoitua lisäpääomavaatimusta. Mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään luottolaitoksen velvollisuudesta täyttää konsolidoitu vähimmäispääomavaatimus, koskee myös luottolaitosten velvollisuutta täyttää konsolidoitu kiinteä pääomavaatimus, konsolidoitu rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus ja konsolidoitu muuttuva lisäpääomavaatimus sekä 8 §:ssä tarkoitettu muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen konsolidoitu lisäpääomavaatimus. Jäljempänä 7 §:ssä tarkoitetun luottolaitoksen velvollisuudesta täyttää konsolidoitu maailmanlaa-

juisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus säädetään mainitussa pykälässä.

4 §

*Muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määrääminen*

Muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määrää Finanssivalvonta.

Finanssivalvonnan on yhteistyössä valtiovarainministeriön, Suomen Pankin ja Rahoitusvakausviraston kanssa neljännesvuosittain arvioitava, onko tarpeen asettaa lisäpääomavaatimus, muuttaa voimassa olevaa vaatimusta tai pitää se ennallaan. Päätös asiassa on tehtävä kolmen kalenterikuukauden kuluessa kunkin vuosineljänneksen päättymisestä.

Finanssivalvonnan on lisäksi viivytyksettä otettava käsiteltäväksi lisäpääomavaatimuksen asettamista tai muuttamista koskeva asia, jos valtiovarainministeriö tai Suomen Pankki vaatii sitä taikka jos Euroopan järjestelmäriskikomitea on antanut Suomen finanssimarkkinoiden kannalta merkittävän suosituksen tai varoituksen.

Finanssivalvonnan on ennen lisäpääomavaatimuksen määräämistä kuultava valtiovarainministeriötä, sosiaali- ja terveysministeriötä ja Suomen Pankkia sekä tarvittaessa Euroopan järjestelmäriskikomiteaa ja Euroopan komissiota.

Tässä pykälässä tarkoitettu lisäpääomavaatimus tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua päätöksen tekemisestä, jollei Finanssivalvonta erityisestä syystä päätä aikaisemmasta voimaantuloajankohdasta. Päätös lisäpääomavaatimuksen alentamisesta tai poistamisesta tulee voimaan välittömästi. Lisäpääomavaatimus voidaan asettaa 0,25 prosenttiyksikön tarkkuudella.

Sen lisäksi, mitä päätöksen perustelemisesta muualla laissa säädetään, tässä pykälässä tarkoitetusta päätöksestä on käytävä ilmi päätöksen voimassaoloaika, lisäpääomavaatimuksen määrä ja kokonaislisäpääomavaatimuksen määrä sekä niiden mahdollinen muutos edellisestä päätöksestä, mahdolliset erityiset syyt muutoksen aikaistetulle voimaantulolle sekä muut tarpeelliset tiedot. Perusteluista on lisäksi ilmettävä ne seikat, joiden perusteella lisäpääomavaatimuksen asettamisedellytysten katsotaan täyttyvän sekä selvitys lisäpääomavaatimusten kohdentumisesta.

Sen lisäksi, mitä päätöksen tiedoksi antamisesta muualla laissa säädetään, Finanssivalvonnan on julkistettava tässä pykälässä tarkoitettu päätös internetsivustollaan.

Tässä pykälässä tarkoitettuihin päätöksiin liitettävistä tiedoista ja päätösten julkistamisesta annetaan tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella.

EKP:n oikeudesta asettaa tämän pykälän mukaisesti määrättyä lisäpääomavaatimusta korkeampi lisäpääomavaatimus säädetään YVM-asetuksessa.

4 a §

*Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen määrääminen*

Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen määrää Finanssivalvonta.

Finanssivalvonnan on yhteistyössä valtiovarainministeriön, Suomen Pankin ja Rahoitusvakausviraston kanssa vähintään joka toinen vuosi arvioitava, onko tarpeen asettaa rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus, muuttaa voimassa olevaa vaatimusta tai pitää se ennallaan. Päätös asiasta on tehtävä kuuden kalenterikuukauden kuluessa kunkin vuoden päättymisestä.

Tässä pykälässä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta koskevan asian käsittelyyn, kuulemismenettelyyn sekä päätöksen voimaantuloon, siitä ilmeneviin tietoihin sekä tiedoksi antamiseen ja julkistamiseen sovelletaan 4 §:n 3–7 momenttia. Tässä pykälässä tarkoitettu lisäpääomavaatimus voidaan kuitenkin asettaa 0,5 prosenttiyksikön tarkkuudella.

Lisäpääomavaatimuksen laskemisesta, päätöksessä annettavista tiedoista sekä päätöksen julkistamisesta annetaan tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella.

EKP:n oikeudesta asettaa tämän pykälän mukaisesti määrättyä lisäpääomavaatimusta korkeampi lisäpääomavaatimus säädetään YVM-asetuksessa.

4 b §

*Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen määräämisen perusteet*

Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen määräämisen perusteena on rahoitusjärjestelmän vakaaseen toimintaan tai reaalitalouteen kielteisesti vaikuttavien riskien estäminen ja vähentäminen.

Lisäpääomavaatimus voidaan asettaa, jos:

1) pitkäaikaisten ja suhdannevaihteluista riippumattomien rahoitusjärjestelmää tai kokonaistaloutta uhkaavien tekijöiden muodostama riski edellyttää suurempaa pääomatarvetta;

2) 1 kohdassa tarkoitettu riski uhkaa tai saattaa uhata Suomen rahoitusjärjestelmän häiriötöntä toimintaa ja vakautta;

3) lisäpääomavaatimuksen asettamisella ei ole vähäistä suurempia kielteisiä vaikutuksia muiden maiden rahoitusjärjestelmien toimintaan; eikä

4) tässä pykälässä tarkoitettuja riskejä ole jo katettu muilla lisäpääomavaatimuksilla.

Finanssivalvonnan on lisäpääomavaatimuksen määräämisessä otettava vähintään huomioon:

1) luottolaitossektorin riskikeskittymät luotonannossa, varainhankinnassa ja muissa keskeisissä pankkitoiminnoissa;

2) kotimaisten luottolaitosten keskinäinen kytkeytyneisyys luotonannossa, maksujen välityksessä ja muissa rahoitusvakauden kannalta tärkeissä pankkitoiminnoissa;

3) luottolaitossektorin kytkeytyneisyys ulkomaisiin pankki- ja rahoitusjärjestelmiin, keskusvastapuoliin ja muihin finanssimarkkinoilla toimiviin;

4) luottolaitossektorin kytkeytyneisyys Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja muiden maiden rahoitusjärjestelmien riskeihin;

5) luottolaitossektorin koko ja keskittyneisyys luottolaitosten taseiden suuruudella mitattuna sekä keskittyneisyys luotonannossa ja vähittäistalletusten vastaanottamisessa;

6) luottolaitossektorin merkitys rahoituksen välityksessä kotimaiselle yksityiselle sektorille;

7) luottolaitosten suurimpien asiakasryhmien velkaantuneisuus;

8) rahoitusjärjestelmän vakavien häiriöiden todennäköisyyttä vähentävät toimenpiteet ja seikat.

Lisäpääomavaatimuksen määräämisen perusteita koskevista mittareista annetaan tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella.

4 c §

*Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen kohdentaminen*

Finanssivalvonta voi määrätä rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen luottolaitoksen 1 §:n 3 momentissa tarkoitetun kokonaisriskin ja yhden tai useamman riskikeskittymän taikka niiden yhdistelmän perusteella.

Luottolaitoksen riskikeskittymän perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus voidaan asettaa Suomessa tai muussa kuin ETA-valtiossa sijaitsevien seuraavien tase-erien perusteella:

1) asuntovakuudelliset kuluttajaluotot;
2) vakuudelliset liikekiinteistöluotot;
3) muut kuin 1 kohdassa tarkoitetut kuluttajaluotot;
4) muut kuin 2 kohdassa tarkoitetut yritysluotot;
5) 1–4 kohdassa tarkoitettujen tase-erien alaerät.

Kokonaisriskin perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus määrätään samoin perustein kaikille luottolaitoksille. Yhden tai useamman riskikeskittymän perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus määrätään samoin perustein kaikille luottolaitoksille.

Jos Finanssivalvonta määrää lisäpääomavaatimuksen muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa sijaitsevien vastuiden perusteella, lisäpääomavaatimus on kuitenkin asetettava samalle tasolle kaikkien Euroopan unionin alueella sijaitsevien vastuiden osalta, paitsi jos lisäpääomavaatimus asetetaan toisen jäsenvaltion asettaman lisäpääomavaatimuksen luottolaitosdirektiivin 134 artiklan mukaista virallista hyväksymistä varten.

Lisäpääomavaatimusta määrättäessä on otettava huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean antamat suositukset ja varoitukset siltä osin kuin ne koskevat Suomen finanssimarkkinoita sekä Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet ja suositukset.

Tässä pykälässä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta ei saa määrätä kattamaan sellaista riskiä, jonka kattamisesta on säädetty muualla tässä luvussa.

4 d §

*Ulkomaisen lisäpääomavaatimuksen hyväksyminen*

Finanssivalvonta voi tehdä päätöksen muun ETA-valtion valvontaviranomaisen asettaman 4 b §:ssä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta vastaavan vaatimuksen soveltamisesta luottolaitoksen siinä valtiossa oleviin tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin sitoumuksiin.

Finanssivalvonta voi pyytää Euroopan järjestelmäriskikomiteaa antamaan toiselle ETA-valtiolle suosituksen hyväksyä 4 b §:n nojalla määrätty lisäpääomavaatimus.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava 1 momentissa tarkoitetusta päätöksestä Euroopan järjestelmäriskikomitealle.

4 e §

*Lisäpääomavaatimuksesta ilmoittaminen ja hyväksyminen*

Finanssivalvonnan on ilmoitettava 4 a §:ssä tarkoitetun rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävää lisäpääomavaatimusta koskevasta päätöksestä Euroopan järjestelmäriskikomitealle vähintään kalenterikuukautta ennen päätöksen julkistamista, jos kokonaisriskin tai riskikeskittymän perusteella laskettava lisäpääomavaatimus on enintään 3 prosentin suuruinen.

Jos 4 a §:ssä tarkoitetun päätöksen mukainen lisäpääomavaatimus on yli 3 prosentin ja enintään 5 prosentin suuruinen, Finanssivalvonnan on 1 momentissa tarkoitetussa ilmoituksessa lisäksi pyydettävä Euroopan komission kantaa lisäpääomavaatimuksen asettamiseen, muuttamiseen tai poistamiseen. Finanssivalvonnalla ei ole velvollisuutta noudattaa Euroopan komission kielteistä kantaa. Jos Finanssivalvonta ei noudata Euroopan komission kantaa, sen on ilmoitettava perustelut kannasta poikkeamiselle.

Jos 4 a §:ssä ja 7 tai 8 §:ssä tarkoitettujen päätösten mukainen yhteenlaskettu lisäpääomavaatimus on suurempi kuin 5 prosenttia, Finanssivalvonnan on 1 momentissa tarkoitetussa ilmoituksessa pyydettävä Euroopan komission hyväksyntä lisäpääomavaatimuksen asettamiselle, muuttamiselle tai poistamiselle.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava ilman aiheetonta viivytystä asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, kun 4 a §:ssä tarkoitettua päätöstä sovelletaan luottolaitokseen, jonka omistusyhteisö sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava ilman aiheetonta viivytystä Euroopan järjestelmäriskikomitealle, kun 4 a §:ssä tarkoitettua päätöstä sovelletaan vastuisiin, jotka sijaitsevat kolmansissa maissa.

Jos 4 momentissa tarkoitetun ilmoituksen saaja vastustaa lisäpääomavaatimuksen asettamista, muuttamista tai poistamista, Finanssivalvonta voi saattaa asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi. Asian käsittelystä säädetään Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa. Tässä momentissa tarkoitettua päätöstä ei saa soveltaa ennen Euroopan pankkiviranomaisen välipäätöstä asiassa.

Edellä tässä pykälässä tarkoitettuun ilmoitukseen on sisällytettävä vähintään seuraavat tiedot:

1) rahoitusjärjestelmän vakautta uhkaavat riskit;
2) perustelut, miksi riskin laajuus voi aiheuttaa rahoitusjärjestelmän vakaudelle uhan;
3) perustelut, miksi lisäpääomavaatimuksen asettamisen arvioidaan olevan välttämätön, tehokas ja oikeasuhtainen toimenpide;
4) arvio lisäpääomavaatimuksen asettamisesta seuraavista myönteisistä ja kielteisistä vaikutuksista EU:n sisämarkkinoiden toiminnalle;
5) lisäpääomavaatimuksen suuruus ja vastuut, joiden perusteella vaatimus lasketaan;
6) luottolaitokset, joihin lisäpääomavaatimusta sovelletaan;
7) jos lisäpääomavaatimusta sovelletaan kaikkiin luottolaitoksiin ja niiden kaikkiin vastuisiin, perustelut, miksi lisäpääomavaatimus asetetaan 8 §:ssä säädetyn lisäpääomavaatimuksen sijasta.

6 §

*Ulkomaisten erien huomioon ottaminen muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määräämisessä*

Jos luottolaitoksella on useammassa valtiossa kokonaisriskiin luettavia eriä, kokonaisriskin määrä lasketaan erikseen kunkin tällaisen valtion osalta ja kunkin valtion näin laskettuun osuuteen kohdistuva lisäpääomavaatimus lasketaan erikseen kunkin tällaisen osuuden osalta kyseisen valtion lainsäädännön perusteella.

Sovellettaessa tätä pykälää luottolaitoksen muuttuva lisäpääomavaatimus on 1 momentin mukaisesti laskettujen maakohtaisten pääomavaatimusten yhteenlaskettu määrä.

Jos Finanssivalvontaa vastaava kolmannen maan viranomainen on asettanut tässä pykälässä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta vastaavan pääomavaatimuksen, joka poikkeaa tämän lain mukaan lasketusta vaatimuksesta, Finanssivalvonta voi määrätä luottolaitosta soveltamaan korkeampaa vaatimusta, jos se on tarpeen ehkäisemään liiallista luotonantoa tase-erien sijaintivaltiossa.

Jos luottolaitoksella on kokonaisriskiin luettavia eriä sellaisessa muussa kuin ETA-valtiossa, jossa ei ole säädetty tässä pykälässä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta vastaavasta vaatimuksesta, Finanssivalvonta voi määrätä lisäpääomavaatimuksen tämän lain mukaisesti.

8 §

*Muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskeva lisäpääomavaatimus*

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Finanssivalvonnan on jaettava 1 momentissa tarkoitetut luottolaitokset seitsemään luokkaan, joiden lisäpääomavaatimus lasketaan seuraavan taulukon mukaisesti prosenttiosuutena luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä:

| Luokka | Lisäpääomavaatimus |
|---|---|
| 1 | 0 % |
| 2 | 0,5 % |
| 3 | 1,0 % |
| 4 | 1,5 % |
| 5 | 2,0 % |
| 6 | 2,5 % |
| 7 | 3,0 % |

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Poiketen siitä, mitä 3 §:n 8 momentissa ja tässä pykälässä säädetään, jos luottolaitos on sellainen 7 §:ssä tai tässä pykälässä tarkoitetun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritys, johon sovelletaan tämän momentin mukaista vaatimusta konsolidoidusti, tällaiseen luottolaitokseen sovellettava lisäpääomavaatimus ei saa luottolaitoskohtaisesti tai alakonsolidointiryhmän tasolla ylittää alempaa seuraavista:

1) 1 prosentti luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä lisättynä konserniin konsolidoidusti sovellettavan joko 7 momentissa tai tässä momentissa tarkoitetun vaatimuksen määrällä riippuen siitä, kumpi on suurempi;

2) 3 prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

9 §

*Lisäpääomavaatimusten yhteensovittaminen*

Jos luottolaitokseen voitaisiin soveltaa 7 ja 8 §:ssä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta, luottolaitoksen on täytettävä näistä vaatimuksista ainoastaan korkeampi.

Jos luottolaitokseen voitaisiin soveltaa joko 7 tai 8 §:ssä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta ja rahoitusjärjestelmän järjestelmäriskien kattamiseksi määrättävää lisäpääomavaatimusta, luottolaitoksen on täytettävä molemmat lisäpääomavaatimukset.

Jos luottolaitokseen voitaisiin soveltaa muun ETA-valtion valvontaviranomaisen asettamaa rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättyä lisäpääomavaatimusta ja 4 a §:ssä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta, luottolaitoksen on täytettävä molemmat vaatimukset, jos vaatimukset kohdistuvat eri vastuisiin ja taseen ulkopuolisiin eriin. Jos vaatimukset kohdistuvat samoihin vastuisiin ja taseen ulkopuolisiin eriin, luottolaitoksen on täytettävä vaatimuksista korkeampi.

10 §

*Varojenjaon rajoittaminen*

Luottolaitos ei saa jakaa varoja siten, että se ei enää täyttäisi tässä luvussa tarkoitettua lisäpääomavaatimusta.

Luottolaitoksen, joka ei täytä tässä luvussa tarkoitettua lisäpääomavaatimusta, on rajoitettava varojenjakoa 3 momentissa säädetyllä tavalla.

Jos tämän luvun mukaisen lisäpääomavaatimuksen kattamiseen luettavat omat varat ovat:

1) alle 25 prosenttia luottolaitokseen sovellettavasta lisäpääomavaatimuksesta, luottolaitos ei saa jakaa lainkaan varoja;

2) vähintään 25 prosenttia, mutta vähemmän kuin 50 prosenttia luottolaitokseen sovellettavasta lisäpääomavaatimuksesta, luottolaitos saa jakaa varoina enintään määrän, joka vastaa luottolaitoksen voitonjakokelpoisia varoja kerrottuna 0,2:lla;

3) vähintään 50 prosenttia, mutta vähemmän kuin 75 prosenttia luottolaitokseen sovellettavasta lisäpääomavaatimuksesta, luottolaitos saa jakaa varoina enintään määrän, joka vastaa luottolaitoksen voitonjakokelpoisia varoja kerrottuna 0,4:llä;

4) vähintään 75 prosenttia, mutta kuitenkin alittavat lisäpääomavaatimuksen, luottolaitos saa jakaa varoina enintään määrän, joka vastaa luottolaitoksen voitonjakokelpoisia varoja kerrottuna 0,6:lla.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuina lisäpääomavaatimuksen kattamiseen luettavina omina varoina pidetään tässä pykälässä sellaista ydinpääomaa, jota ei käytetä EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdissa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten tai tämän lain 11 luvun 6 §:ssä tarkoitetun harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen kattamiseksi.

Voitonjakokelpoisina varoina pidetään tässä pykälässä edellisen ja kuluvan tilikauden voittoa, jota ei ole laskettu ydinpääomaan kuuluvaksi eräksi ja josta on vähennetty laskennallinen verovelka sillä olettamalla, että luottolaitos ei lainkaan jaa osinkoa tai toteuta muuta varojenjakoa.

Varojenjakona pidetään tässä pykälässä sellaisia seuraavia varojenjakotapoja, jotka vaikuttavat ydinpääomaa tai voittovaroja vähentävästi ja joiden suorittamatta jättämisen perusteella luottolaitosta ei ole pidettävä maksukyvyttömänä:

1) osingon tai koron maksu käteisenä, omien osakkeiden tai osuuksien hankinta, osakkeiden tai osuuksien lunastus, pääoman takaisinmaksu tai muu näihin rinnastettava suoritus EU:n vakavaraisuusasetuksen 25 artiklassa tarkoitettuun ensisijaiseen pääomaan luettavan pääomainstrumentin perusteella;

2) muuttuvaan palkkion maksamiseen sitoutuminen tai muuttuvan palkkionosan tai harkinnanvaraisen lisäeläkkeen maksaminen, jos luottolaitos ei ole täyttänyt tässä luvussa tarkoitettua lisäpääomavaatimusta maksuajankohtana tai muuttuvaan palkitsemiseen liittyvänä ansaintajaksona.

Jos luottolaitos aikoo jakaa varoja 6 momentissa tarkoitetulla tavalla, sen on hyvissä ajoin ennen varojenjakoa tehtävä varojenjaon enimmäismäärää koskeva laskelma ja toimitettava se Finanssivalvonnalle. Laskelmasta on ilmettävä tämän pykälän mukaisesti lasketun varojenjaon enimmäismäärä sekä luottolaitoksen omat varat lajeittain, edellisen ja kuluvan tilikauden voitto tai tappio sekä suunniteltu varojen jaon määrä ja varojenjakotapa.

10 a §

*Varojenjaon rajoittaminen alitettaessa vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimus*

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos ei saa jakaa varoja siten, että se ei enää täyttäisi EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 a kohdassa säädettyä vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimusta.

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos, joka ei täytä 1 momentissa tarkoitettua vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimusta, on rajoitettava varojenjakoa 3 momentissa säädetyllä tavalla.

Jos EU:n vakavaraisuusasetuksen 429 artiklan mukaisen vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksen kattamiseen luettava ensisijainen pääoma on:

1) alle 25 prosenttia vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksesta, luottolaitos ei saa jakaa lainkaan varoja;

2) vähintään 25 prosenttia, mutta alle 50 prosenttia vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksesta, luottolaitos saa jakaa varoja enintään määrän, joka vastaa voitonjakokelpoisten varojen määrää kerrottuna 0,2:lla;

3) vähintään 50 prosenttia, mutta alle 75 prosenttia vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksesta, luottolaitos saa jakaa varoja enintään määrän, joka vastaa voitonjakokelpoisten varojen määrää kerrottuna 0,4:llä;

4) vähintään 75 prosenttia vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksesta, mutta kuitenkin alle vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksesta, luottolaitos saa jakaa varoja enintään määrän, joka vastaa voitonjakokelpoisten varojen määrää kerrottuna 0,6:lla.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuina vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksen kattamiseen luettavina ensisijaisina omina varoina pidetään tässä pykälässä sellaista ensisijaista pääomaa, jota ei käytetä EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 tai 1a kohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten tai vähimmäisomavaraisuusvaatimusten taikka tämän lain 11 luvun 6 §:ssä tarkoitetun harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen täyttämiseksi.

Voitonjakokelpoisina varoina pidetään tämän luvun 10 §:n 5 momentissa tarkoitettuja voitonjakokelpoisia varoja. Varojenjakona pidetään tässä pykälässä sellaisia varojenjakotapoja, jotka vaikuttavat ensisijaisia omia varoja tai voittovaroja vähentävästi ja joiden suorittamatta jättämisen perusteella luottolaitosta ei ole pidettävä maksukyvyttömänä ja jotka täyttävät muut 10 §:n 6 momentissa säädetyt edellytykset.

10 b §

*Omien varojen kartuttamissuunnitelma*

Jos luottolaitos ei täytä tässä luvussa säädettyjä lisäpääomavaatimuksia tai EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 a kohdassa säädettyä vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimusta, luottolaitoksen on laadittava omien varojen kartuttamissuunnitelma. Suunnitelma on toimitettava Finanssivalvonnalle viimeistään viiden arkipäivän, tai Finanssivalvonnan luvalla 10 arkipäivän, kuluessa siitä, kun luottolaitos on havainnut, että se ei täytä näitä vaatimuksia.

Omien varojen kartuttamissuunnitelmaan on sisällytettävä ennusteet tuloslaskelman ja taseen kehittymisestä, omien varojen kartuttamiseksi suunnitellut toimenpiteet tavoiteaikatauluineen sekä muut sellaiset tiedot, jotka ovat tarpeen arvioitaessa luottolaitoksen taloudellisen aseman kehittymistä eri pääomavaatimusten täyttämiseksi.

Finanssivalvonnan on hyväksyttävä luottolaitoksen toimittama omien varojen kartuttamissuunnitelma, jos sen perusteella Finanssivalvonta arvioi luottolaitoksen pystyvän todennäköisesti täyttämään tarkoituksenmukaisessa aikataulussa luottolaitokselle asetetut lisäpääomavaatimukset ja vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksen.

Jos Finanssivalvonta ei hyväksy omien varojen kartuttamissuunnitelmaa 3 momentissa säädetyllä tavalla, Finanssivalvonnan on ryhdyttävä vähintään toiseen seuraavista toimenpiteistä:

1) vaadittava luottolaitosta ryhtymään toimenpiteisiin omien varojen vahvistamiseksi määräajassa;

2) rajoitettava luottolaitoksen varojenjakoa 11 luvun 10 §:n 14 kohdan mukaisesti.

11 luku

**Luottolaitoksen valvonta**

2 §

*Valvojan arvio*

Finanssivalvonnan on laadittava säännöllisesti arvio luottolaitokseen kohdistuvista riskeistä ja siitä, täyttääkö luottolaitos 9 ja 10 luvussa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetyt vaatimukset.

Edellä 1 momentissa tarkoitetussa valvojan arviossa tulee ottaa huomioon ainakin:

1) luottolaitoksen tekemien kuormituskokeiden tulokset, jos luottolaitos käyttää sisäisiä malleja luottoriskin tai markkinariskin pääomavaatimuksen laskemiseen;

2) luottolaitoksen keskittymäriskit ja niiden hallinta, vastapuoliriskien maantieteellinen jakauma sekä mahdollisten hajautusvaikutusten käsittely vakavaraisuuden hallinnassa myös muilta osin kuin mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään suuria asiakasriskejä koskevista rajoituksista;

3) luottoriskin vähentämismenetelmien käytöstä aiheutuvan jäännösriskin hallintaa koskevien periaatteiden riittävyys;

4) arvopaperistetuista eristä johtuvien riskien kattamiseksi tarvittavien omien varojen vähimmäismäärän riittävyys sekä sellaisten järjestelyjen vaikutus, joiden nojalla luottolaitokselle on mahdollisesti jäänyt tällaisiin eriin kohdistuvaa välitöntä tai välillistä riskiä;

5) maksuvalmiusriskit ja niiden mittaamista ja hallintaa koskevien periaatteiden sekä rahoituksen jatkuvuussuunnitelman riittävyys sekä mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen niissä ETA-valtioissa, joiden alueella luottolaitos toimii;

6) arvio siitä, onko kaupankäyntivarasto arvostettu riittävän varovasti, jotta luottolaitokselle ei aiheudu merkittäviä tappioita sen joutuessa nopeasti myymään tai suojaamaan kaupankäyntivarastoon kuuluvia eriä;

7) arvio riskistä, joka aiheutuu riittämättömästä omavaraisuudesta tätä kuvaavien mittareiden sekä omavaraisuutta koskevien riskien hallintaan liittyvien järjestelyiden ja strategioiden perusteella määritettynä;

8) luottolaitoksen liiketoimintamalli;

9) luottolaitoksen hallintoa koskevat periaatteet ja hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan edellytykset suoriutua tehtävistään;

10) luottolaitokseen kohdistuva rahoitustaseen korkoriski.

Valvojan arvion laajuudessa ja arviointitiheydessä on otettava huomioon luottolaitoksen toiminnan laatu, laajuus ja monimuotoisuus sekä merkittävyys rahoitusmarkkinoiden vakauden kannalta. Arviointi on kuitenkin tehtävä vähintään vuosittain 3 §:n 2 momentissa tarkoitetuista luottolaitoksista. Finanssivalvonta voi mukauttaa edellä 2 momentissa säädettyjä arviointikriteerejä ottaen huomioon luottolaitoksen riskiprofiili. Mukauttamista on sovellettava yhdenmukaisesti riskiprofiililtaan samankaltaisiin luottolaitoksiin. Finanssivalvonnan on ilmoitettava arviointikriteereistä poikkeamisesta Euroopan pankkiviranomaiselle luottolaitosdirektiivin 97 artiklan 4 a kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

Finanssivalvonnan on valvojan arvion perusteella ryhdyttävä tarvittaessa 6, 6 d tai 10 §:ssä tarkoitettuihin toimenpiteisiin, taikka edellytettävä luottolaitosta muuttamaan rahoitustaseen korkoriskin arvioimiseen käytettyjä olettamia Finanssivalvonnan vaatimalla tavalla. Finanssivalvonnalla on velvollisuus ryhtyä näihin toimenpiteisiin, jos:

1) 9 luvun 15 §:n 1 momentissa tarkoitettu rahoitustaseen pääoman arvonalentuma on yli 15 prosenttia luottolaitoksen ensisijaisesta pääomasta ja alentuma johtuu odottamattomasta korkojen muutoksesta; tai

2) 9 luvun 15 §:n 1 momentissa tarkoitetut nettokorkotuotot laskevat jyrkästi odottamattoman korkojen muutoksen vuoksi.

Finanssivalvonta voi jättää ryhtymättä 4 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin rahoitustaseen korkoriskien perusteella, jos se katsoo, että rahoitustaseeseen liittyvien riskien hallinta on riittävällä tasolla eikä rahoitustaseen korkoriski ole liiallinen.

Edellä 4 momentin 1 ja 2 kohtien arvioimisessa on käytettävä Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa säädettyjä kriteerejä.

3 §

*Valvontaohjelma*

Finanssivalvonnan on vähintään vuosittain päätöksellään vahvistettava sen valvonnassa olevien luottolaitosten valvontaa koskeva ohjelma, josta käy ilmi, millä tavoin ja miten laajasti kutakin luottolaitosta valvotaan. Ohjelmasta on lisäksi käytävä ilmi ne luottolaitokset, joihin sovelletaan 3 momentissa tarkoitettua tehostettua valvontaa, sekä luottolaitoksissa ja sen ulkomaisissa sivuliikkeissä ja tytäryrityksissä toteutettavat tarkastukset.

Finanssivalvonnan on sisällytettävä 1 momentissa tarkoitettuun suunnitelmaan luottolaitokset, joissa kuormituskokeet tai 2 §:ssä tarkoitettu valvojan arvio ovat paljastaneet merkittäviä uhkia luottolaitoksen toiminnan jatkuvuudelle tai joissa on rikottu lakia, sekä muut luottolaitokset, jotka Finanssivalvonta katsoo tarpeelliseksi sisällyttää suunnitelmaan.

Edellä 1 momentissa tehostetulla valvonnalla tarkoitetaan:

1) luottolaitoksen tarkastamista tavanomaista useammin;

2) Finanssivalvonnasta annetun lain 29 §:ssä tarkoitetun asiamiehen asettamista luottolaitokseen tai muun Finanssivalvonnan edustajan jatkuvaa läsnäoloa luottolaitoksessa;

3) tavanomaista tiheämpää ja yksityiskohtaisempaa säännöllistä raportointia luottolaitoksen taloudellisesta asemasta;

4) luottolaitoksen strategioiden ja liiketoimintasuunnitelmien arviointia tavanomaista useammin;

5) yksittäisten riskien tai riskialueiden tarkastamista.

5 a §

*Varhaisen puuttumisen yleiset edellytykset*

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Finanssivalvonta voi myös ryhtyä 1 momentissa tarkoitettuihin valvontatoimiin, jos luottolaitos on ilmoittanut tarvitsevansa kriisinratkaisulain 4 luvun 1 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettua poikkeuksellista julkista tukea tai jos luottolaitos ei täytä mainitun lain 8 luvun 7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n mukaisesti vahvistettua omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

5 b §

*Rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen epäily tai kohonnut riski*

Jos Finanssivalvonnalla on valvojan arvion pohjalta perusteltua syytä epäillä, että luottolaitoksessa on tapahtunut tai yritetty rahanpesua tai terrorismin rahoittamista tai että luottolaitokseen kohdistuu kohonnut tällainen riski, Finanssivalvonnan on tehtävä tätä koskeva ilmoitus Euroopan pankkiviranomaiselle. Kohonneesta rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riskistä on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle myös riskiarvio.

Edellä 1 momentissa todetuissa tilanteissa Finanssivalvonnan on ryhdyttävä niihin tämän luvun 6, 6 d ja 10 §:ssä sekä Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädettyihin toimenpiteisiin, joihin havainto antaa aihetta.

6 §

*Harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus*

Finanssivalvonnan on 6 a §:ssä säädettyjen edellytysten täyttyessä asetettava luottolaitokselle tarvittava lisävaatimus luottolaitoksen omien varojen vähimmäismäärälle EU:n

vakavaraisuusasetuksessa säädettyjen omien varojen vaatimuksen lisäksi (*harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus*). Harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus on asetettava 2 §:ssä tarkoitetun valvojan arvion, 5 §:ssä tarkoitetun sisäisten menetelmien tarkastuksen tai etukäteen vahvistetuin perustein laaditun muun arvion pohjalta.

Finanssivalvonta voi asettaa harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen omien varojen lisävaatimuksena, vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksena tai molempina.

Finanssivalvonta voi asettaa harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen konsolidoidun valvonnan kohteena olevalle luottolaitokselle sen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella.

Finanssivalvonta saa asettaa harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Finanssivalvonnan on annettava Rahoitusvakausvirastolle tiedoksi harkinnanvaraiseen lisäpääomavaatimukseen liittyvä asettamispäätös.

6 a §

*Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen asettamisen edellytykset*

Finanssivalvonnan on asetettava harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus, jos:

1) luottolaitoksen toimintaan kohdistuu sellaisia riskejä tai riskitekijöitä, joiden kattamiseksi luottolaitoksen omien varojen vaatimus on riittämätön 6 b §:ssä tarkoitetulla tavalla;

2) luottolaitoksen arvio oman pääoman riittävyydestä ei täytä sille asetettuja edellytyksiä ja on todennäköistä, että muut Finanssivalvonnan käytössä olevat valvonnalliset toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi kohtuullisessa ajassa ovat riittämättömät;

3) luottolaitoksen hallinto- ja ohjausjärjestelmät, riskienhallintajärjestelmä, palkitsemisjärjestelmä tai suurten asiakasriskien hallinnointia koskevat menetelmät eivät täytä niille asetettuja vaatimuksia ja on todennäköistä, että Finanssivalvonnan käytössä olevat muut valvonnalliset toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi kohtuullisessa ajassa ovat riittämättömät;

4) luottolaitoksen kaupankäyntivarasto ei ole arvostettu 2 §:n 2 momentin 6 kohdan edellyttämällä tavalla;

5) 5 §:ssä tarkoitetun tarkastuksen perusteella havaitaan, että sisäiset menetelmät eivät täytä niille asetettuja edellytyksiä;

6) luottolaitos jättää toistuvasti noudattamatta 6 d §:n mukaista suositusta ohjeellisen lisäpääoman kartuttamiseksi tai ylläpitämiseksi; tai

7) Finanssivalvonta katsoo, että muulla kuin 1–6 kohdassa tarkoitetulla olennaisella perusteella harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen asettaminen on perusteltua.

Finanssivalvonta saa asettaa harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen ainoastaan sellaisten riskien kattamiseksi, joita yksittäisen luottolaitoksen toiminnassa aiheutuu. Tällaisena riskinä pidetään myös talous- ja markkinakehityksen vaikutusta yksittäisen luottolaitoksen riskiprofiiliin.

6 b §

*Omien varojen riittämättömyyden arviointi harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta asetettaessa*

Luottolaitoksen omien varojen vaatimusta on pidettävä riittämättömänä 6 a §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, jos Finanssivalvonta arvioi, että:

1) se ei riittävällä tavalla kata niitä riskejä ja riskitekijöitä, joista säädetään EU:n vakavaraisuusasetuksen kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa sekä yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY

ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa; tai

2) jotain olennaista riskiä tai riskitekijää ei ole lainkaan katettu.

Finanssivalvonnan on omien varojen vaatimuksen riittävyyttä arvioidessaan otettava huomioon oma arvionsa luottolaitoksen sisäisen pääoman riittävyyttä koskevasta arviosta.

6 c §

*Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen kattaminen*

Luottolaitoksen on katettava harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus siten, että lisäpääomavaatimuksesta vähintään kolme neljäsosaa on oltava ensisijaista pääomaa, josta vähintään kolme neljäsosaa on oltava ydinpääomaa.

Finanssivalvonta voi määrätä ensisijaisen pääoman ja ydinpääoman osuudet 1 momentissa säädettyä korkeampina, jos se on tarpeen ottaen huomioon myös kyseisen luottolaitoksen erityiset olosuhteet.

Jos harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus on asetettu vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksena, luottolaitoksen on katettava harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus ensisijaisella pääomalla.

6 d §

*Ohjeellinen lisäpääoma*

Arvioituaan 9 luvun 1 §:n mukaisesti luottolaitoksen sisäisen pääoman riittävyyttä Finanssivalvonnan on tarvittaessa annettava luottolaitokselle suositus omien varojen tarpeeksi, joka ylittää tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa asetetut pääomavaatimukset (*ohjeellinen lisäpääoma*).

Ohjeelliseen lisäpääomaan liittyvä suositus on annettava sellaisten luottolaitoskohtaisten riskien perusteella, jotka eivät jo tule riittävästi katetuksi 6 §:ssä tarkoitetusta harkinnanvaraisesta lisäpääomavaatimuksesta.

Finanssivalvonta voi antaa ohjeellista lisäpääomaa koskevan suosituksen konsolidoidun valvonnan kohteena olevalle luottolaitokselle sen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella.

Finanssivalvonnan on annettava Rahoitusvakausvirastolle tiedoksi ohjeelliseen lisäpääomaan liittyvä suositus.

8 §

*Omien varojen määrästä johtuvat varojenjaon rajoitukset*

Jos luottolaitoksen omien varojen tai konsolidoitujen omien varojen määrä alittaa EU:n vakavaraisuusasetuksessa tai tämän luvun 6 §:ssä tarkoitetun pääomavaatimuksen, luottolaitos ei saa toteuttaa 10 luvun 10 §:n 6 momentin mukaista varojenjakoa, ellei Finanssivalvonta erityisestä syystä määräajaksi myönnä poikkeusta.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

9 §

*Maksuvalmiutta koskevat lisävaatimukset*

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Finanssivalvonnan on tätä pykälää soveltaessaan otettava huomioon luottolaitoksen sisäisen maksuvalmiuden hallintaprosessin laadullinen riittävyys sekä hallinto-, ohjaus- ja riskinhallintajärjestelmien yleinen riittävyys.

10 §

*Finanssivalvonnan muu erityinen toimivalta vakavaraisuuden ja maksuvalmiuden valvonnassa*

Jos luottolaitoksen omien varojen tai maksuvalmiuden riittävyyttä suhteessa kokonaisriskiin ei voida muulla tarkoituksenmukaisella tavalla varmistaa, Finanssivalvonta voi sen lisäksi, mitä 6, 6 d, 8 ja 9 §:ssä ja Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään:

1) rajoittaa luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen muuttuvien palkkioiden sekä sopimukseen perustuvien eläkkeiden yhteenlaskettua määrää suhteessa tilikauden voittoon;

2) vaatia luottolaitosta toimittamaan säännöllisesti EU:n vakavaraisuusasetuksessa ja tässä laissa tarkoitettuja tietoja luottolaitoksen taloudellisesta asemasta laajemmin ja useammin kuin niissä vaaditaan, mutta ei kuitenkaan siltä osin kuin luottolaitos on jo muutoin velvollinen toimittamaan samat tiedot;

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

11) velvoittaa luottolaitoksen ryhtymään tarvittaviin kriisinratkaisulain 5 luvun mukaisiin toimiin luottolaitoksen varojen ja velkojen arvostamiseksi;

12) velvoittaa luottolaitos toimittamaan suunnitelma siitä, millä tavalla se korjaa tässä laissa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamisessa havaitut puutteet;

13) velvoittaa luottolaitos soveltamaan erityistä taseen varojen käsittelyä omien varojen vaatimusten osalta;

14) edellyttää luottolaitoksen vahvistavan omia varojaan rajoittamalla varojenjakoa.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

12 §

*Valvontaperiaatteiden ja sovellettavien säännösten julkistaminen*

Finanssivalvonnan on:

1) julkistettava 2 §:ssä tarkoitetun valvojan arvion tekemistä koskevat yleiset periaatteet ja menetelmät sekä kuvaus siitä, millä tavalla arviointia suhteutetaan luottolaitoksen toiminnan laatuun, laajuuteen ja monimuotoisuuteen;

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

13 §

*Valvonta-arvioita koskeva yhteinen päätöksenteko konsolidointiryhmässä*

Jos Finanssivalvonta vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu yksi tai useampi ulkomainen ETA-luottolaitos, Finanssivalvonnan on pyrittävä yhdessä tällaisen ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteisymmärrys 2, 3, 6, 6 d ja 9 §:n soveltamisesta luottolaitoksen konsolidoidun vakavaraisuuden hallintaan. Finanssivalvonnan on pyydettävä asiasta lausunto Euroopan pankkiviranomaiselta, jos joku tässä momentissa tarkoitetuista viranomaisista sitä pyytää.

Jos yhteisymmärrystä ei ole saavutettu neljän kuukauden kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on laatinut 2 §:n 1 momentissa tarkoitetun arvion ja antanut sen tiedoksi tämän pykälän 4 momentissa tarkoitetuille viranomaisille, Finanssivalvonta voi yksin päättää 1 momentissa tarkoitettujen pykälien soveltamisesta luottolaitoksen konsolidoidun vakavaraisuuden hallintaan. Finanssivalvonnan on annettava 2 §:ssä tarkoitettu arvio ja 3, 6, 6 d ja 9 §:n nojalla tehty päätös viivytyksettä tiedoksi 4 momentissa tarkoitetuille viranomaisille. Jos Finanssivalvonta tai jokin mainitussa momentissa tarkoitetuista muista toimivaltaisista viranomaisista on kuitenkin ennen tässä momentissa säädetyn neljän kuukauden

määräajan päättymistä saattanut asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi siten kuin Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa säädetään, Finanssivalvonnan on odotettava Euroopan pankkiviranomaisen ratkaisua ja toimittava sen mukaisesti.

Jos ulkomainen ETA-valvontaviranomainen vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu suomalainen luottolaitos, Finanssivalvonnan on ennen 2 §:ssä tarkoitetun arvion tai 3, 6, 6 d taikka 9 §:ssä tarkoitetun päätöksen tekemistä kuultava edellä tarkoitettua ulkomaista ETA-valvontaviranomaista. Jos kuitenkin Finanssivalvonta tai joku muu konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen on saattanut asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi siten kuin Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa säädetään, Finanssivalvonnan on odotettava Euroopan pankkiviranomaisen ratkaisua ja toimittava sen mukaisesti.

Edellä 1 ja 3 momentissa tarkoitettu arvio tai päätös on tehtävä vuosittain uudelleen noudattaen, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, taikka erityisestä syystä useamminkin, jos edellä tässä pykälässä tarkoitettu ulkomainen ETA-valvontaviranomainen sitä pyytää.

Jos Euroopan pankkiviranomaiselta on pyydetty lausunto 1 momentissa tarkoitetussa tapauksessa tai 3 momenttia sovellettaessa, Finanssivalvonnan on otettava lausunto huomioon päätöksessään ja, jos päätös poikkeaa merkittävästi lausunnosta, perusteltava poikkeaminen.

15 luku

**Menettelytavat asiakasliiketoiminnassa**

11 §

*Enimmäisluototussuhde*

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Finanssivalvonta voi rahoitusvakauteen kohdistuvien riskien poikkeuksellisen kasvun rajoittamiseksi päättää alentaa edellä 3 ja 4 momentissa säädettyjä luoton enimmäismääriä enintään 10 prosenttiyksiköllä. Finanssivalvonta voi myös rajoittaa muiden vakuuksien kuin esinevakuuksien huomioon ottamista luototussuhdetta laskettaessa, jos se on tarpeen tässä momentissa tarkoitettujen riskien hallitsemiseksi. Finanssivalvonnan on vähintään vuosittain tehtävä päätös tämän momentin nojalla tehdyn päätöksen muuttamisesta tai voimassaolon jatkamisesta. Finanssivalvonnan on internetsivustollaan julkistettava periaatteet, joita se noudattaa tämän momentin soveltamisedellytysten arvioinnissa. Tässä momentissa tarkoitetun päätöksen valmisteluun sovelletaan, mitä 10 luvun 4 §:ssä säädetään muuttuvaa lisäpääomavaatimusta koskevan päätöksen valmistelusta lukuun ottamatta 10 luvun 4 §:n 2 momentissa säädettyä määräaikaa.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

13 §

*Luotonanto ja sijoittaminen eräissä tapauksissa*

Luottolaitoksen lähipiiriin kuuluvalle luonnolliselle henkilölle, yhteisölle tai säätiölle annettavaa luottoa ja siihen rinnastettavaa muuta rahoitusta koskevat päätökset sekä lähipiiriin kuuluvaan yritykseen sijoittamista koskevat päätökset taikka tällaiseen luotonantoon ja sijoittamiseen sovellettavat yleiset ehdot on hyväksyttävä luottolaitoksen hallituksessa. Tässä pykälässä tarkoitettujen muiden liiketoimien kuin tavanomaisten henkilöstöluottojen ehtoihin sovelletaan 5 luvun 15 §:n 3 momenttia.

Luottolaitoksen lähipiiriin kuuluu:

1) se, jolla omistuksen, optio-oikeuden tai vaihtovelkakirjalainan nojalla on tai voi olla vähintään 20 prosenttia luottolaitoksen osakkeista, osuuksista tai niiden tuottamasta äänimäärästä taikka vastaava omistus tai äänivalta luottolaitoksen konserniin kuuluvassa yhteisössä taikka luottolaitoksessa määräysvaltaa käyttävässä yhteisössä, jollei omistuksen kohteena olevan yhtiön merkitys koko konsernin kannalta ole vähäinen;

2) luottolaitoksen hallituksen jäsen, varajäsen, toimitusjohtaja ja tämän sijainen ja luottolaitoksen toimivaan johtoon kuuluva henkilö;

3) 2 kohdassa tarkoitetun henkilön lapsi, vanhempi, aviopuoliso tai henkilöön rekisteröidyssä parisuhteessa tai avioliitonomaisessa suhteessa oleva henkilö;

4) luottolaitoksen hallintoneuvoston jäsen, tilintarkastaja, varatilintarkastaja ja tilintarkastusyhteisön toimihenkilö, jolla on päävastuu tilintarkastuksesta;

5) 4 kohdassa tarkoitetun henkilön alaikäinen lapsi sekä aviopuoliso tai henkilöön rekisteröidyssä parisuhteessa tai avioliitonomaisessa suhteessa oleva henkilö;

6) 2 tai 4 kohtaa vastaavassa asemassa 1 kohdassa tarkoitetussa yrityksessä oleva henkilö ja tällaisen henkilön alaikäinen lapsi sekä aviopuoliso tai henkilöön rekisteröidyssä parisuhteessa tai avioliitonomaisessa suhteessa oleva henkilö;

7) elinkeinotoimintaa harjoittava yhteisö, jossa 2 tai 3 kohdassa tarkoitetulla henkilöllä yksin tai yhdessä toisen mainituissa kohdissa tarkoitetun henkilön kanssa on vähintään 10 prosentin omistusosuus, tätä vastaava määräysvalta tai muu olennainen vaikutusvalta, tai jos henkilö kuuluu tällaisen yhteisön johtoon hallituksen jäsenenä, toimitusjohtajana, toimitusjohtajan sijaisena tai muussa toimivaan johtoon kuuluvassa tehtävässä;

8) muu kuin 7 kohdassa tarkoitettu yhteisö ja säätiö, jossa tässä momentissa tarkoitetulla henkilöllä yksin tai yhdessä toisen tässä momentissa tarkoitetun henkilön kanssa on kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettu määräysvalta.

Sen estämättä, mitä 2 momentin 4 kohdassa säädetään, luottolaitoksen hallintoneuvoston jäseneen sovelletaan, mitä 2 momentissa säädetään hallituksen jäsenestä, jos hallintoneuvostolle on luottolaitoksen yhtiöjärjestyksessä tai säännöissä siirretty tämän lain mukaan hallitukselle kuuluvia tehtäviä.

Luottolaitoksen on pidettävä luetteloa 2 momentissa tarkoitetuista luonnollisista henkilöistä, yhteisöistä ja säätiöistä. Luettelon tiedot ja siinä tapahtuneet muutokset sekä luettelossa mainituille luonnollisille henkilöille, yhteisöille ja säätiöille myönnettyjä luottoja tai yhteisöön tehtyjä sijoituksia koskevat 1 momentissa tarkoitetut päätökset tai ehdot on ilmoitettava Finanssivalvonnalle vaadittaessa. Tässä momentissa säädettyä velvollisuutta luettelon pitämiseen ei sovelleta sellaiseen luottolaitokseen, joka ei myönnä luottoja 2 momentissa tarkoitettuun lähipiiriin kuuluville tai tee sijoituksia lähipiiriin kuuluvaan yhteisöön.

Mitä tässä pykälässä säädetään luoton antamisesta, sovelletaan myös takauksen antamiseen tai muuhun vakuuden asettamiseen toisen antaman luoton maksamisesta.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa tarkoitettujen päätösten kirjaamisesta sekä 4 momentissa tarkoitetun luettelon pitämisestä ja mainitussa momentissa tarkoitettujen tietojen ilmoittamisesta Finanssivalvonnalle. Finanssivalvonta voi lisäksi antaa tarkempia määräyksiä siitä, milloin 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettua yhteisöä pidetään koko konsernin kannalta vähäisenä.

16 luku

## Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen ja ulkomaisen ETA-rahoituslaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja palvelujen tarjoaminen Suomeen

1 §

*Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen ja ulkomaisen ETA-rahoituslaitoksen oikeus sivuliikkeen perustamiseen ja palvelujen tarjoamiseen*

Ulkomainen ETA-luottolaitos, toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saanut rahoituslaitos (*ulkomainen ETA-rahoituslaitos*) ja tällaisen rahoituslaitoksen tytäryritys saa perustaa sivuliikkeen Suomeen tai muuten tarjota Suomessa 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettuja palveluja, jotka sisältyvät sen toimilupaan.

Mitä tässä luvussa säädetään ulkomaisesta ETA-luottolaitoksesta, koskee myös ulkomaista ETA-rahoituslaitosta ja tällaisen rahoituslaitoksen tytäryritystä.

17 luku

## Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja edustuston avaaminen Suomeen

3 §

*Sivuliikkeen toimiluvan myöntäminen*

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Finanssivalvonnan on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle, Rahoitusvakausvirastolle, talletussuojarahastolle ja, jos sivuliike tarjoaa sijoituspalvelua, sijoittajien korvausrahastolle, kolmannen maan sivuliikkeitä koskevat seuraavat tiedot:

1) tiedot sivuliikkeen toimiluvan myöntämisestä ja toimiluvan muuttamisesta;
2) sivuliikkeiden Finanssivalvonnalle raportoimat kokonaisvarat ja -velat;
3) kolmannessa maassa sijaitsevan luottolaitoksen tai luottolaitosryhmittymän nimi, johon sivuliike kuuluu.

18 luku

## Ulkomaisia luottolaitoksia koskevat erityissäännökset

8 §

*Tilinpäätös ja raportointi*

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on Finanssivalvonnan määräyksestä, kuitenkin vähintään vuosittain, toimitettava Finanssivalvonnalle seuraavat tiedot:

1) toimintaan liittyvät kokonaisvarat Suomessa;
2) maksuvalmiuden turvaamiseksi ja ylläpitämiseksi käytössä olevat instrumentit;
3) sivuliikkeen käytettävissä olevat omat varat;
4) selvitys tallettajiin sovellettavasta talletussuojasta;
5) selvitys sivuliikkeen riskienhallintajärjestelmästä;
6) selvitys sivuliikkeen hallinto- ja ohjausjärjestelmästä sekä tiedot sivuliikkeen toimivaan johtoon kuuluvista ja keskeisistä toiminnoista vastaavista henkilöistä;
7) sivuliikettä koskevat elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmat; ja

8) muut kuin 1–7 kohdassa tarkoitetut sivuliikkeen valvonnan kannalta Finanssivalvonnan tarpeelliseksi katsomat tiedot.

13 §

*Finanssivalvonnan oikeus edustaa tallettajia ulkomaan talletussuojarahastossa*

Jos kolmannen maan luottolaitos ei ole maksanut talletussopimuksen mukaisesti kolmannen maan luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen tilillä olevia tallettajan eräänty neitä ja riidattomia saatavia, tallettaja voi ilmoittaa asiasta Finanssivalvonnalle.

Finanssivalvonnan on viipymättä saatuaan 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen tehtävä vaatimus asianomaiselle ulkomaiselle talletussuojarahastolle tai muulle talletussuojasta vastaavalle viranomaiselle talletusten korvaamisesta. Finanssivalvonnalla on oikeus käyttää tässä momentissa tarkoitetussa talletussuojarahastossa tai muussa ulkomaisessa viranomaisessa puhevaltaa 1 momentissa tarkoitettujen tallettajien puolesta.

21 luku

**Vahingonkorvaus- ja rangaistussäännökset**

1 §

*Vahingonkorvausvelvollisuus*

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Luottolaitoksen perustaja, hallintoneuvoston tai hallituksen jäsen ja toimitusjohtaja ovat velvollisia korvaamaan myös vahingon, jonka he ovat tehtävässään tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttaneet osakkeenomistajalle, jäsenelle, osuuden omistajalle tai kantarahasto-osuuden omistajalle tai muulle henkilölle rikkomalla EU:n vakavaraisuusasetusta, EU:n vakavaraisuusasetuksen tai luottolaitosdirektiivin nojalla annettuja komission asetuksia ja päätöksiä, tätä lakia tai sen nojalla annettua asetusta tai Finanssivalvonnan määräystä, liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annettua lakia, säästöpankkilakia, osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annettua lakia, kiinnitysluottopankkitoiminnasta annettua lakia, hypoteekkiyhdistyksistä annettua lakia taikka luottolaitoksen yhtiöjärjestystä tai sääntöjä. Tilintarkastajan korvausvastuusta säädetään tilintarkastuslaissa.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

———

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2021. Sen 9 luvun 15 § ja 11 luvun 2 §:n 4–6 momentti tulevat kuitenkin voimaan vasta 28 päivänä kesäkuuta 2021.

Ennen 28 päivää kesäkuuta 2019 toimintansa aloittaneen omistusyhteisön on haettava omistusyhteisötoimintaa koskevaa lupaa tämän lain 2 a luvun mukaisesti viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021.

Luottolaitokseen, joka on täyttänyt tämän lain 2 luvun 5 §:n 2 momentissa säädetyt edellytykset 27 päivänä kesäkuuta 2019, sovelletaan mainitussa pykälässä säädettyä edellytystä alakonsernin muodostamiseen 30 päivästä joulukuuta 2023.

Lain 11 luvun 2 §:n 3 momenttia sovelletaan 27 päivään kesäkuuta 2021 sellaisena kuin se on tämän lain voimaan tullessa.

Tämän lain säännöksiä, joita sovelletaan sijoituspalveluyrityksiin sijoituspalvelulain (747/2012) 6 luvun 2 §:n 1 momentin tai 6 b luvun 1 §:n mukaan, sovelletaan niihin 1 päivään heinäkuuta 2021 sellaisina kuin ne ovat tämän lain voimaan tullessa ja tämän jälkeen sellaisina kuin ne ovat tässä laissa, lukuun ottamatta tämän lain 8 luvun 16 §:ää ja 8 a luvun 4 §:n 2 momenttia.

233/2021

Helsingissä 26.3.2021

**Tasavallan Presidentti**

**Sauli Niinistö**

valtiovarainministeri Matti Vanhanen

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ ISSN 1455-8904